

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.18, duben 2014

Pozvání

na den 8. května 2014 na slavnostní setkání k 100. výročí narození Františka Smetany. Tento vzpomínkový akt začne ve 13,00 hodin na našem hřbitově položením květin na jeho hrob. Potom přejdeme do místního kostela, kde bude památka Františka Smetany uctěna hudebním vystoupením Ostravského Kubínova kvarteta, koncertního mistra Filharmonie Hradec Králové - violoncellisty Petra Lichého, koncertního mistra Ostravské filharmonie Jiřího Hanouska, posluchače konservatoře hry na varhany - varhaníka

Daniela Knuta Perneta a projevem starosty obce pana Milana Pešty. Přijďte - prosím - na tuto oslavu narození našeho slavného rodáka! Tento den bude na Františka Smetanu vzpomenu v celém hudebním světě a opravdu rádi na něj vzpomene i my tady - v Ohnišťanech - kde se v čísle popisném 60 - před 100. lety narodil. Obecní úřad

Společenská rubrika

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno nejlepší!

V dubnu oslaví své narozeniny paní Rosůlková Zdeňka, pan Miroslav Dědek a pan František Rieger.

V červnu oslaví své narozeniny paní Jiřina Šubrtová, paní Vlastimila Hanušová a paní Marie Kuntová.

Hodně zdraví Vám všem milé oslavenkyně a milí oslavenci!

Dne 28. ledna 2014 zemřel ohnišťanský rodák a bývalý občan pan Josef Novotný z čísla popisného 104. Bylo mu 75 let.

Dne 6. února 2014 zemřel náš občan pan Václav Nízký z čísla popisného 61. Bylo mu 76 let.

Dne 3. března 2014 se konalo v Hradci Králové - Kuklenách rozloučení s panem Vladimírem Slavičkem z čísla popisného 12. Bylo mu 61 let.

Poděkování

Jménem rodiny děkuji touto cestou všem, kdo se společně s námi 13.2.2014 rozloučili s naším tatínkem a dědečkem, panem Václavem Nízkým. Eva Jiříčková

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu proběhne v neděli 20. dubna 2014 od 9,55 do 10,05 hodin před obecním úřadem

Důležitá telefonní čísla

Pohotovost plyn číslo 1239 - volá se při havarii a nebo když je někde cítit plyn. Není rozhodující, zda jsem zákazník ČEZ, nebo RWE.

ČEZ - poruchy - číslo 840850860 - je třeba mít při volání buď číslo elektroměru, nebo zákaznické číslo, které je uvedeno na faktuře posledního vyúčtování.

Pranostiky duben

1. Nevěť žádnému počasí v dubnu — apríl si stejně troubí jak chce.
2. Kde je kozel zahradníkem, stará baba poručníkem, aby čert byl služebníkem.
3. Duben chladný a deštivý — úroda nás navštíví.
4. Člověk na světě, jak rosa na trávě.
5. Dubnový sníh rodí trávu.
6. Ani bylina sa bez větru neohne.
7. Správný Valach sa nemyje, ten sa po 14 dňoch lúpe.
8. Hrom v dubnu, dobrá novina, mráz květů více napostíná.
9. Po všeckem je hovno, enem po včelách med.
10. Na desátý v dubnu den, setý bývá krásný len.
11. Dyž vypošává, hladí, dyž má oplácávat, sa vadí.
12. Kam se nese první bouřka, tam ostatní se za ní táhnou.
13. Dobří lidé sa změstnají aj na stolci a zlým ani lavy nestačijá.
14. V dubnu čas a panský kvas.
15. Na svěťici Stázičku, zemáčky pod motýčku.
16. Když se ozve v dubnu hrom, chyt' si kámen nebo strom.
17. Ženská bez břucha, jak hrnek bez ucha.
18. Na duben jen neměj spoleh valný, bývá jasný den a zítra kalný.
19. Mokřý duben a máj chladný — k sýpkám, senu přístup žádný.
20. Duben, apríl popleten, mráz si chystá na květen.
21. Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí.
22. Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.
23. Na svatého Vojtěcha v polích samá potěcha.
24. Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.
25. Na svatého Marka, lezou žabky z járka.
26. Ožeň syna kde chceš, céru vydaj, kde můžeš.
27. Duben hojný vodou — říjen vínem.
28. Lepší roba v gat'och, než chlap v sukni.
29. I když kluci v dubnu bez kabátků běží, často hospodáři na úrodu sněží.
30. Každé hrabě k sobě hrabů.

Oznámení obecního úřadu

Poplatek za svoz komunálního odpadu a poplatek ze psů na rok 2014

bude vybírán dne:

15. dubna 2014 od 8,00 do 11,00 hodin a od 16,00 do 18,00 hodin

Dle vyhlášky číslo 1/2012 je stanovena výše ročního poplatku za svoz komunálního odpadu **500,- Kč/osobu**.

Poplatek je možné také uhradit každou středu v úředních hodinách od 18,00 do 20,00 hodin.

Dále je možné poplatek uhradit převodem na účet obce číslo 1080805339/0800, jako variabilní symbol uveďte číslo popisné domu.

Mateřská škola

Trochu nás **zaskočil průběh letošní zimy**, která zřejmě již skončila, pokud vůbec začala. Tolik očekávané zimní radovánky jsme museli oželeť a snad nepamatujeme rok, kdybychom sáně a boby vůbec nesundali z půdy. **Jediným kladem mírné zimy byla určitě nižší nemocnost dětí.**

Důvod k radosti v tomto „netradičním zimním období“ byly přípravy a organizace „**Maškarního reje**.“ Účast masek v doprovodu rodičů byla bohatá a i celková nálada a taneční nasazení účastníků bylo vynikající. Po promenádě masek, rodičovské volence a soutěžích jsme se oběrstvíli výborným dortem, který nám upekla naše paní kuchařka a potěšili se z cen již tradiční tomboly, o kterou se ve značné míře zasloužili rodiče svými příspěvky.

Nyní se budeme těšit na „**Jarní tvořivou dílnu**“ za přítomnosti rodičů, „**Rej čarodějnic**“ s čarodějnickým průvodem, **výlety**, „**Olympiádu**“ v Novém Bydžově, 17. ročník „**Ohnišťanského pedálu**“ a „**Rozloučení s předškoláky**“ tzv. „**Poslední zvonění**“. Ještě na jednu akci bychom málem zapomněli. Ředitelka I. Tučková

Mateřská škola ve spolupráci s rodiči pořádá

COUNTRY BÁL.

V místním hostinci **dne 5.4.** Začátek ve 20,00 hod.

K tanci a poslechu hraje „**Holečkova parta**“ od Sedlčan.

Připravujeme pro Vás **stylové předtančení a bohatou tombolu.**

Stylové oblečení vítáno. Vstupné obvyklé. Výtěžek věnují rodiče mateřské škole.

Ohnišťanské děti školou povinné i nepovinné

Dali jste si někdy otázku, kolik našich dětí dojíždí do školy? Autobusy, vlaky nebo po vlastní ose? Trochu jsem si s tím lámala hlavu a za pomoci nápovědy jsem došla k zajímavým číslům. Je to 49 dětí, žáků a studentů. Možná se o 1 – 2 děti mýlím, protože ne všichni rodiče jsou hlášeni k trvalému pobytu! Mateřskou školu navštěvuje 7 malých Ohnišťáků. Do základních škol dojíždí 27 dětí. Na středních školách jich studuje 10. Učňovskou školu navštěvuje 1 mladý muž. A vysokou školu studují 4 posluchačky.

Ze všech těchto 49 žáků a studujících je 18 rodu mužského a 31 ženského. Když už jsem k těmto číslům došla, kladu si otázku: je to hodně nebo málo? Jistě je ale hlavní, aby všichni dokončili své školy úspěšně a aby z nich měli radost nejen jejich rodiče, ale celá obec. A my jim držíme palce, aby ve svém budoucím povolání byli vždy úspěšní a šťastní! L.Š.

Naši drazí miláčkové

Na 25. zasedání obecního zastupitelstva se – mimo jiné věci – řešila stížnost už několika občanů na to, že je obec silně znečištěna psy. Jejich exkrementy je zaneřáděn kdejaký prostor, všechny příkopy a travnaté plochy. Skutečně je pravdou, že nikdy nebylo tolik majitelů psů, co jich nyní vodí své miláčky na vodítkách! Každý měl dřív psa na svém dvoře, a tak si po něm musel uklidit, nechtěl-li v tom šlapat. Teď se s ním prochází – stojí u něj – ale nikdy nevidíme, že by potom vyndal z kapsy sáček a odklidil to!

Tak a co s tím! Ta stížnost je opravdu oprávněná! Asi na to existuje jediný prostředek – obecní vyhláškou zvýšit razantně poplatek za psa! Odnesou to sice i ti, kdo psa mají pouze na svém dvoře, ale jinak se to nevyřeší! A tak je toto posledním varováním! Mějte sebou vždy sáček a uklízejte – jinak to opravdu nejde!! Obecní zastupitelstvo

Javorka a její poklady

Kdykoliv dojde k rozvodnění Javorky, vždycky si stěžujeme na její povodí. Hubujeme na to, že koryto není dostatečně udržované, čištěné a hloubené a proto nám řeka způsobuje záplavy. Ani si neuvědomujeme, že existují důvody, které to nedovolí. Že zde žijí živočichové, kteří jsou chráněni zákonem a proto se prostředím řeky nesmí – **ze zákona nesmí** – hýbat. V našem úseku Javorky žijí dva takoví tvorečkové a chci vám je trochu představit a povědět vám o nich. Jsou to motýl **modrásek bahenní** a **velevrub tupý** a žijí v povodí řeky Javorky směrem odtud na Sběh.

Proč je modrásek ohroženým druhem? Ohrožuje ho orba nebo zalesňování,

výška posekaného trávníku nižší než 10 cm, přítomnost hnojiv nebo

jejich zápach, tvorba melioračních kanálků, dlouhodobý pokles hladiny povrchových vod, výsadba remízků nebo hustých křovin, které brání průletu motýlů.

Modráskovi se říká také okáček a jeho hostitelskou kytkou je krvavec toten. Ke svému vývoji potřebuje mravence. Létá krátce v červenci a srpnu. Sameček je na líci modře zabarvený, samička jen málo nebo vůbec. Veliký je 28 – 33 mm. V místech jeho výskytu se nesmí hýbat zemí ani zelenými porosty.

Velevrub tupý.

Je to druh sladkovodního mlže. Tento silně ohrožený druh je v Německu vyhynulý na 90%, v Holandsku zcela vyhynulý. Lastura má délku 50 – 70 mm, výšku 30 – 40 mm. Vyskytuje se v potocích i velkých řekách. Dožívá se 10 – 15 let života. Lastury jsou z chitiny, vápence a perleťoviny. Dýchá žábrami a vyžaduje čistou vodu s trvalým prouděním. Je velmi citlivý na dusíkaté látky a chemii. Ohrožují ho také ondatra pižmová a mýval severní jako svou potravu. Pohybuje se pomocí svalnaté nohy a z části se zahrabává do písku. Je odděleného pohlaví a samice v létě vypouští do vody velké množství glochidií, které pak parazitují na žábrách ryb.

Ještě chci dodat – v mém dětství jsme se chodili koupat do splavu v Nevratcích. Bylo tam mnoho těchto lastur – říkali jsme jim – jednoduše – škeble. L.Š.

Rušení pošty?

Bezohlednost, říkají v Ohnišťanech.

V Ohnišťanech na Hradecku jsou lidé bez poštovní pobočky již více než rok.

Nejbližší pošta je v šest kilometrů

vzdálených Smidarech, vzdálenější

potom ve Skřivanech nebo v Novém Bydžově. „Je to bezohledné vůči

té spoustě starších lidí, kteří tady žijí a kteří nemohou jezdit na poštu

do Smidar. Autobus jezdí ráno a od vlaku je pošta dva kilometry

daleko. Já jezdím na poštu s manželem autem, ale co ostatní? Je to hrozné,“ rozčiluje se Božena Šperková z Ohnišťan.

Starosta Milan Pešta se zástupci České pošty několikrát jednal. „Říkali, že je v obci zájemce o zřízení výdejního místa. Rádi bychom poštu měli, ale když jsem viděl čísla, kolik tam přijde zásilek, je těžké na to něco říci. Pohnutky pošty chápou, ale lidem se to samozřejmě nelíbí. Je to smutné, pošta tady byla od předminulého století,“ říká Pešta. „Alespoň to výdejní místo, kdyby tady bylo,“ doufá Šperková. (sd)

V Královéhradeckém kraji se před časem hovořilo o celé řadě poštovních poboček, které mají z vesnic zmizet. Na Hradecku jsou bez pošty například v Ohnišťanech, na Jičínsku zavřeli pobočku v Šárovcově Lhotě. „Ještě před zrušením k nám začalo dojíždět se zásilkami nebo i s důchody auto. Později si lidé pro poštu chodili do místních potravin,“ uvedl starosta Šárovcovy Lhoty Pavel Vích. I tento způsob fungoval poměrně dobře. Komplikace nastaly v momentě, kdy doručování zásilek přestalo úplně. „Když někdo potřebuje vyřídit poštu, musí do Lázní Běláhoř, které jsou vzdáleny tři kilometry,“ dodal Vích.

Poštu nedáme!

„Vloni to na nás zkoušeli, chtěli u nás mít takzvaného Partnera, ale odmítli jsme. Považujeme za prioritu, mít na vesnici poštu,“ řekla Eva Hynková, starostka Libřic.

Poště to nedošlo – píše Leoš Kučera, editor 5plus2.

Česká pošta by ráda hubla. Provozovat malé pobočky je prý drahé a že budou poštáři spíš jezdit. Představa, že v době, kdy řada obcí už nemá ani pořádné dopravní spojení, je jakákoliv cesta pro dopis či uložené peníze výletem na půl dne. Tam, kde nejsou bankomaty, byla pošta spolehlivým úložištěm peněz, zvláště pro staré lidi. Ti teď budou držet víc hotovosti doma a tak víc lákat zloděje. Také představa čekání na poštovní „dostavník“ nás vrací trochu někam hodně zpět. Někomu něco nedochází, jiným nic nedojde.

Toto vše je převzaté z týdeníku 5plus2 ze dne 31.1.2014. Nemyslím, že by to problému s provozem pošty u nás, pomohlo, ale aspoň je slyšet názor jiných! Ve Zpravodaji o tom psal dvakrát zastupitel p. František Mejdr a čtyřikrát já. Jen vedení pošty mlčí! Nic se nekoná! Je to vůbec možné, aby se takto choval státní podnik? Jak je vidět – ano!

L.Š.

Hasiči

Zdravím všechny čtenáře. Na začátek bych se chtěl omluvit všem, kteří četli minulý článek a zajímají se o dění v našem sboru, protože jsem je mystifikoval informací, že končí mandát stávajícího výboru a budou volby nového. Mandát končí až tímto rokem a volby budou na příští výroční valné hromadě. Tato výročka se nesla v podobném

duchu jako minulé, kde jsme si zhodnotili uplynulý rok a stanovili si plán a úkoly na tento rok.

S příchodem prvních měsíců nového roku došlo k ukončení hlavní části oprav našeho zásahového vozidla. Stále se ještě dodělávají drobnější úpravy, ale to nejdůležitější je hotové a auto je již opět zařazeno do výjezdu a připraveno další roky pomáhat při hasičských zásazích.

V minulém roce se z našeho sboru odhlásily dvě členky, ale již na výroční náš sbor posílil nový člen Pavel Syříš, který se již delší dobu velice aktivně účastnil snad všech akcí spojených s naším sborem. Navíc družstvo žen (většina jich nejsou naše členky), které závodilo na letních oslavách se nespokojilo pouze s jednou akcí a vypadá to, že by mohlo fungovat i nadále. Některé z nich již zasahují do chodu sboru v podobě aktivní pomoci při pořádání akcí a tak si myslím, že do budoucna by se mohl náš sbor rozrůst o další nové tváře.

Během prvního čtvrtletí jsme ještě uspořádali hasičský ples, o kterém se nebudu

rozepisovat, protože by jsem o něm psal každý rok téměř to samé. V únoru jsme také zasahovali ve Smrkovicích u menšího požáru kůlny na nářadí. Při příjezdu jednotek, naši i ostatních, bylo téměř po požáru a tak se pouze pohlíželo místo po požáru. Nikdo nebyl při požáru zraněn a škoda byla vyčíslena asi na dvacet tisíc.

Velkou ránou pro náš sbor i místní bylo náhlé úmrtí našeho dlouholetého a váženého člena, pana Václava Nízkeho. U sboru byl 58 let a jeho členství nebylo jen formalitou. Aktivní účastí se podílel na chodu sboru a pomáhal snad při všech akcích celých dlouhých 58 let. Všichni, co ho znali, dobře vědí, jaký to byl pracant a dobrý a oblíbený člověk. Důkazem byl smuteční obřad, kde se s ním přišel rozloučit opravdu početný zástup lidí včetně většiny členů našeho sboru. Ti mu vzdali poslední hold v podobě čestné stráže.

Ing. Z.Chalupa

Svaz důchodců a Dámský klub

Tak máme za sebou první akci v tomto roce - ony to vlastně byly akce dvě, a to v sobotu 8. března 2014. Odpoledne byl dětský maskarní rej. Přišlo se podívat 130 lidí a z toho bylo 40 masek. Myslím, že si to děti opět užily - velkou zásluhu na tom měla opět děvčata z Vysokého Veselí, a také pan T. Čáp, ten celý program uváděl a pouštěl hudbu.

Večer byl program od 19 hodin. Večerní návštěva byla nad očekávání - přišlo se podívat 150 lidí. Opět velký úspěch měl Spolek paní a dívek

z Jilemnice, ale ani Ohnišťanský Proutek a Jakoproutek nezůstal pozadu. Poprvé jsme zkusili taky tombolu a myslím si, že se taky povedla - všechny připravené losy se prodaly.

Nyní se ještě zmíním o Dámském klubu - založily jsme ho na podzim minulého

roku - přibíráme každého, kdo má chuť něco dělat. Kdo byl v sobotu v hospodě a viděl naše vystoupení, určitě mu neušlo, že jsou mezi námi i muži. Vítejte každého, kdo by se k nám připojil a měl chuť s námi dělat.

Nakonec musím poděkovat alespoň jednomu člověku jmenovitě, a to panu T. Čápkovi - bez něj bychom vůbec naše akce nemohli dělat. Dále pak děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě a pomáhali i v sobotu přímo v hospodě - kdybych měla děkovat jmenovitě - byl by to dlouhý seznam a nechtěla bych na někoho zapomenout. Doufám, že se nám budou dařit i další akce, které máme ještě v plánu. Ivana Syříšová

Ohnišťanská dílnička

I v tomto roce se pravidelně scházíme s dětmi jednou za čtrnáct dní. Z každé dílničky jsou fotky na Ohnišťanských stránkách, kde máme svoji stránku. Velkou posilou je paní D. Hlavatá, takže jsme dvě a můžeme s dětmi dělat i složitější věci - děti si udělaly partu asi 8 dětí. Tak uvidíme, jak to dlouho vydrží. Ivana Syřišťová

TJ SOKOL OHNIŠŤANY

V tomto vydání Ohnišťanského zpravodaje bych rád shrnul, co se událo za uplynulé tři měsíce a představil výhled prací v roce 2014.

V lednu proběhlo výběrové řízení na funkci správce hřiště včetně obsluhy ve stánku s občerstvením. Dle vyhlášených podmínek pro provoz hřiště se do tohoto řízení přihlásili

pan Ladislav Hlavatý a Tomáš Frydřín. Po diskuzi a následném hlasování výboru byl vybrán pan Ladislav Hlavatý, který převzal stánek a hřiště po bývalém správci Josefovi Šulcovi ml., Josefovi touto cestou děkujeme za jeho působení ve funkci správce.

První akcí v roce 2014 se uskutečnil sportovní ples, který se konal z kraje ledna. Na tomto plese jsme mohli slyšet hudební skupinu Pohoda, která nás doprovázela celým večerem. Dále si každý mohl odnést nějaké věcné ceny z malé a velké tomboly, kde hlavní cenou byla vepřová kýta a také nechyběla ani dobrá nálada všech zúčastněných. Tímto bychom rádi poděkovali všem za příspěvky do naší tomboly a také nové paní hostinské za obsluhu. Do dalších plesů si přejeme větší účast.

V dalším týdnu se konala členská schůze, kde se sešli jak hráči, tak i členové našeho klubu. Na schůzi jsme slyšeli hodnocení trenérů mužů a žáků za uplynulý rok. Dále přednesl finanční zprávu hospodář Petr Kopáč st. Následoval příspěvek prezidenta klubu Lukáše Bezvody a starosty obce pana Milana Pešty, kteří kladně hodnotili uplynulý rok 2013.

Byl odsouhlasen plán práce na rok 2014, kde bude během měsíce března realizováno doplnění závlahového systému a následně bude provedena rekonstrukce travnaté plochy po povodních z loňského roku.

V letních měsících proběhne fotbalový turnaj v malé kopané o pohár starosty obce a turnaj starých gard.

Zimní příprava mužů

Zimní příprava začala 18. ledna. Na prvním tréninku jsme přivítali novou posilu Vaška Dvořáka z Ohnišťan, kterého známe z působení v Červeněvsi. Naše tréninky probíhají 2x týdně, kdy každou středu záježdíme do haly v Novém Bydžově a v sobotu absolvujeme tréninky na umělé trávě ve Smidarech. V zimní přípravě nás čekala čtyři přípravná utkání. S Robousy, Cerekvicemi, Myštevsi a Chlumcem B. Na konci března nám začíná jarní část sezóny, do které vstupujeme zápasem 29. března v Červeněvsi s Boharyní.

Naším cílem je vylepšit aktuální osmé místo tabulky a zlepšit herní výkony týmu. Čtenáře zpravodaje bych ještě rád upozornil na internetové stránky www.tjohnistany.tode.cz, na kterých naleznete aktuality, shrnutí jednotlivých zápasů takřka ihned po odehrání, pohled do historie fotbalu v Ohnišťanech, fotogalerii a další různé informace, které se týkají našeho klubu. Internetové stránky nám zpravuje Ladislav Šoltys ml., kterému bych rád touto cestou poděkoval za dobře odváděnou práci. Děkujeme všem členům, příznivcům fotbalu a hlavně Obecnímu zastupitelstvu za podporu při výstavbě sportovního zázemí, který bude též využíván ke kulturním akcím celé obce.

Za TJ Ohnišťany Ing. Petr Kopáč

Hřiště a kabiny

Jako nový správce hřiště bych napsal pár řádků pro příznivce kopané. Po převzetí klíčů od kabin jsme se pustili s manželkou do celkového úklidu. A věřte, práce tam bylo opravdu dost. Přispěly tomu i záplavy loňského roku, ale v současné době je to z většího hotové.

Poděkování patří Milanovi Novotnému a p. Mydlářovi za drobné opravy. Obecní zastupitelstvo koupilo pro sportovce lednici, za což jim patří dík. Jinak si vás dovoluji pozvat na nejbližší akce, které se budou konat na hřišti:

14.6. 2014 - Ohnišťanský pedál

19.7. 2014 - malá kopaná

2.8. 2014 - stará garda (memoriál L.Kánského)

Lád'a Hlavatý

Tak – toto vám musím povědět!

Dočetla jsem se o tom v 5plus2 a zdá se mi to velice zajímavé!

Lidé si zanedlouho ve Veselském háji budou muset dát pozor na to, kam šlapou. Tato přírodně cenná lokalita, která leží v katastrálních územích Vysoké Veselí, Staré Smrkovice, Chotělice, Smidary a Velešice na hranicích Jičína a Hradce, míří mezi přísně chráněné přírodní památky.

„Lokalita je významná cenným lesním ekosystémem dubohabřin s dubem letním a poskytuje vhodné podmínky pro silně ohrožené druhy rostlin, jako je hvozdík pyšný, kosatec sibiřský a další zvláště chráněné druhy,“ řekl krajský radní zodpovědný za oblast životního prostředí Jan Tippner.

Budoucí přírodní rezervace Veselský háj má rozlohu 444 hektarů a v nejbližší době se stane evropsky významnou lokalitou soustavy NATURA 2000. Cílem soustavy chráněných území evropského významu je zabezpečit ochranu planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejceennější, nejvíce ohrožené, vzácné či omezené svým výskytem jen na určitém území.

L.Š.

Letnice ...

Zpravodaj vychází už pátý rok a tak téměř pětkrát jsem už psala o velikonocích. Popisovala jsem jejich tradice lidové i církevní, vypisovala své vzpomínky na jejich prožívání. Takže bych se jenom opakovala. Nic nového už vymyslet nejde! Snad raději napíši něco o Svatodušních svátcích, které se slaví 50 dnů po velikonocích. Mezi nimi uplyne 6 nedělí.

Ve Starém zákoně se padesátý den po velikonocích vzpomíná jako den, kdy Mojžíš na hoře Sinaj obdržel Desatero. První ověřená zpráva o jejich slavení je už ze 3. století. Svatodušní svátky – jinak také Letnice, jsou druhým svátkem, kdy je možné světit křestní vodu a udělovat svatý křest. O Letnicích psal také český kronikář Kosmas k roku 1092 o knížeti Břetislavovi II., že vyháněl ze země věštky, čarodějníky a pohanské hadače právě o těchto svátcích. Hlavně na Moravě se věnovala Letnicím značná pozornost. Neděle byla věnována oslavám církevním a v pondělí se provozovaly různé tradice. Známým obyčejem byl zvyk mládeže strojit se za krále a královnu a za doprovodu družiny vyjednávat královskou svatbu. Průvod s králem chodil po vesnici, vtípkoval, chválil nebo haněl hospodáře – hrálo se takové malé divadlo. Za to se jim dostávalo odměny. Někde se průvod pohyboval na koních. A z toho vznikly slavné Jízdy králů – známé jsou vlánské, uherskohradištské a další. Král má na hlavě korunu, místní slavnostní kroj a meč s červenými stuhami. Nesmí si nikoho všimnout ani mluvit – proto má v ústech růži. Musí mít nejlepšího koně, nejlíp vyzdobeného. Je jím vždy chlapec 14 až 15 let a být králem je největší pocta, jaké se mu může dostat. Tato slavnost je naprosto ojedinělá a jedinečná a je zapísána do Reprezentačního seznamu nehmotného dědictví lidstva Unesco. Naše republika je tímto uznáním velice poctěna. Toto vše doprovázejí veliké oslavy, na které se scházejí diváci ve velkém množství z nejrůznějších koutů nejen naší republiky, ale i Evropy. Všechna tato sláva patří právě k svátku Letnic – neboli – Svatodušních svátků.

L.Š.

Důstojné zakončení vánočního času

Uplynuly už dva měsíce od chvíle, kdy se konal v našem kostele Tříkrálový koncert Základní umělecké školy v Novém Bydžově. Pro nás to byla už tradiční akce, ale pro školu to bylo vystoupení mimořádně vysoké úrovně. Myslím, že

ta šedesátka našich posluchačů ani nevnímala ten nevlidný studený vzduch, který jsme tam sedmdesát minut dýchali. Hrané skladby byly přímo nadčasově klasické a musím říci, že v našem kostele zněly skladby Vivaldiho, Mozarta a dalších skladatelů, moc dobře!

Nejdřív nás překvapilo – hned venku u branky ke kostelu – šest muzikantů, kteří hráli na dechové nástroje a bylo to tak milé! Nad tím svítil srpek měsíce a vše bylo až Ladovský malebné! Uvnitř kostela seděl pan starosta Pešta, usmíval se a říkal – to mělo být překvapení! A to se mu opravdu povedlo!

Druhé překvapení přišlo v podobě nám už známého – bývalého žáka umělecké školy – dnes posluchače konservatoře hry na varhany – pana Daniela Knuta Perneta, který celý koncert zahájil. Bylo to opravdu Mistrovské zahrání!

Potom už šlo jedno za druhým! Děti a vlastně některé už slečny – se střídaly a tím i hudební nástroje – flétny, housle, klarinet, kytary, sólový zpěv, hra na harmoniku – a to byl „náš“ Honzík Štanclů, který už loni účinkoval! Letos jsem žasla, jaký pokrok udělal! A navíc, vždyť on tam byl jediný „muž“ – jinak to byly samé dívky!

Na celém pořadu byla vidět velká práce jejich učitelů, kteří s nimi pracovali, hráli s nimi a hlídali jim každý tón.

Byl to mimořádně bohatý večer s vybraným a mimořádně krásným repertoárem! Závěr pěveckého sboru s Trojanovým zpracováním vánočních koledí vše dovršil. Málem se mi chtělo brečet, tolik mě to dojalo!

Pan ředitel Tesař, který celý večer doprovázel slovem, závěrem zdůraznil, že právě do Ohnišťan, kde mají tak výborné kontakty s panem starostou Peštou a kde jsou krásně – opakují – řekl – krásně – znějící varhany, přijedou vždycky a velice rádi. A děti si tam šeptaly, že už mají chuť na ty výborné zákusky, které jim každý rok „naše“ paní Mejdrová připravuje. Díky jí za to!

Závěrem chci říci, že nemohu opomenout pochválit hezkou vánoční výzdobu kostela těm několika lidem, kteří se o kostel starají.

Díky za vše! L.Š.

Něco o zdraví!

Víte, že olivový olej prudce snižuje riziko srdečního infarktu?

Léčivý význam olivového oleje se všeobecně uznává. Nejnovější studie španělských vědců, kteří sledovali po 13 let působení oleje, prokazuje například, že dvě lžice olivového oleje denně, snižují smrtelné riziko srdečního infarktu téměř na polovinu. Už jedna lžice riziko sráží o 28%. Další zjištění z vyšetření několika desítek tisíc lidí ve věku mezi 29 a 69 lety nepotvrdila spojitost olivového oleje a rakoviny. Odborný časopis při komentování španělské studie konstatoval, že olivový olej je součástí středomořské stravy, v níž je hodně ryb a zeleniny, jež pomáhají léčit problémy kolem cholesterolu a srdečních nemocí.

Něco o zdraví Vašich domácích mazlíčků.

Zdá se Vám váš domácí mazlíček bezdůvodně apatický, unavený a ospalý? Změřte mu teplotu. Ta Vám hodně napoví, jest-li se jedná o chvilkovou slabost, nebo jest-li byste měli kvapem zamířit do nejbližší veterinární ordinace! Změřte mu teplotu! Jakou ji mají mít?

pes 37,5 - 39

kočka 38 - 39,5

králík 38,5 - 39,5

husa 40 - 41

kůň 37,5 - 38,5

ovce 38,4 - 40

prase 38 - 40

slepice 40,5 - 42

dle Doma Dnes zapsala L.Š.

Občanský zákoník téma – sousedské vztahy.

Změny 2014.!

Nedávno jsem v Edici Blesku četla zajímavé povídky o různých souseďských sporech a jejich řešení. O některé se s vámi podělím.

Plot mezi pozemky patří oběma sousedům a musí se o něj starat společně.

Ovoce, pokud je na větvi, patří majiteli stromu.

Jakmile spadne na zem, patří majiteli pozemku.

Zaběhnuté zvíře patří jeho majiteli, ale kdyby mu uletěl – na příklad – roj včel – a vletěl sousedovi do úlu, je už souseda.

Větve souseďova keře, které přesahují k vám, můžete bez váhání a dovolení libovolně ořezat, na rozdíl od větvi stromu.

S čím můžete k soudu.

S kourm ze spadlého listí a dalších pálených odpadků.

S okapem, vyvedeným sousedem na váš pozemek.

Prachem nebo popelem zvířeným na souseďově pozemku.

Zápachem žumpy nebo záchodu.

Slepici, které vnikají do souseďních zahrad a dvorů a rozhrabávají záhony.

Co musíte vydržet.

Kokrhání kohouta a zápach hnoje jsou na vesnici normální, ale ve městě už ne.

Houkající sanitky nebo hluk z letadel. Veřejný zájem zde má přednost.

Nepořádek.

Pokud váš soused zanedbává svůj pozemek a vás trápí pohled na jeho „skládku“, pach a třeba potkany, začněte jednat a na souseda tlače, aby dal vše do pořádku, jinak se suďte – vyhrajete!

Spadne-li vám míč na cizí pozemek, musí vám být vrácen! Právě tak zatoulaná slepice, králík, nebo jiné zvíře. Ale, pozor! Pokud svými věcmi něco zničíte – míč poláme květiny, koza spase zeleninu, pes vyhrabe cibulky květin – má vlastník pozemku nárok na náhradu.

Zakousne-li váš pes cizí slepici, musíte ji zaplatit!

Kde jsou hranice pozemku – pokud to nelze objektivně určit – můžete o určení hranic požádat soud.

Velkým problémem je hluk způsobený dopravou a zahradní technikou. S vytiženými silnicemi se moc dělat nedá, kromě protihlukových stěn. Pila, sekačka nebo řezačka dokážou sousedům pořádně znepříjemnit bydlení. Stejně tak ale ruší i hlasitý štěkot psa nebo zvuky jiných zvířat. Podle nového občanského zákoníku je ale obtěžování hlukem nepřipustné!

L.Š.

Eutanázie nutná!

Kdykoliv procházím kolem domů číslo popisné 105 a 56 mám pocit, že je slyším vzdychat! Jakoby volaly: zakončete už naše trápení – nechceme už dál takhle umírat – vždyť to tolik bolí! Ano, nás to taky bolí – není to příjemné vidět vás v tomto stavu! – Raději nic než toto! A přesto tyto domy ve svém začátku byly plné životů, kterým poskytovaly domov, teplo, rodily se v něm další generace, vytvářely se v nich životní osudy – zkrátka – naplno se v nich žilo.

Na příklad – v čísle popisném 105 byla hospoda – první v obci! Po odtržení domu od dvora byl prvním majitelem rod Špalkových, ano, našich Špalkových, co po nich nyní bydlíme! Žil tam František Špalek s manželkou Františkou, matkou

Kateřinou, otcem Josefem a s dcerami Barborou, Marií, Emilií, Pavlínou a Annou. S jednou z těchto dcer se oženil Jan Khun ze Starých Smrkovic. Po narození dvou dětí manželka zemřela a ovdovělý manžel – aby dětem přivedl macechu blízkou jejich matce – si vzal její sestru. Syn však v 18 letech zemřel a dcera se vdala za četnického strážmistra Makovičku a odešla z domova. V hospodářství neměl kdo pracovat, otec vše pronajal a z rodiny se tam už nikdo nevrátil. Nájemcem se stal Prášil z Nové Vsi u Lomnice nad Popelkou a po něm Hyršl z Barchova. To asi byl začátek Hyršlů v Ohnišťanech. Postupně se v domě vystřídal mnoho nájemců – soukromých, státních i družstevních, ale nikdo se tam neusadil trvale. Až dům dospěl do tohoto stavu.

Dnes tu třetí do nebe jenom toto torzo! Je starý nejméně 400 let.

Druhý vzdychající dům číslo popisné 56 je přibližně asi taky tak starý. Víme přesně, kdo v něm bydlel při sčítání lidu v roce 1869. Byli to Škodovi, Juklovi, Ulrichovi, a Rosůlkovi. Později se stali majiteli Noskovi a

po nich Rodrovi. Rodr poměrně mladý však umřel a vdova po něm se vdala za Josefa Suchardu a tím se tam dostal rod Suchardů a jejich poslední potomek Stanislav. Ten tam žil až do své smrti. Pak už se majitel změnil jen dvakrát. Nyní z domu zbyly pouze jeho zbytky, zhroutené a propadlé. Ten, kdo v něm nebyl v jeho plné slávě – neuvěří, jaká krásná velká světnice v něm byla! Měla vždy bělostně vydrbanou podlahu a na ni stály dvě postele, vysoko nastlané peřinami. Dům by si zasloužil důstojnější konec!

Jak to asi s oběma těmi chudáky dopadne? Smiluje se nad nimi někdo a uvede prostor po nich do pořádku? Proč nakonec musí domy, které tolika lidem posloužily jako jejich domovy být vesnici takto vzhledově na obtíž? L.Š.

Márnice

Už téměř sto let stojí před hřbitovem malý domeček, kterému se říká márnice.

Proč márnice? Asi proto, že se tam ukládaly máry – pohřební nosítka. První pohřeb na našem novém hřbitově se konal roku 1867. Hřbitov byl vybudován ze „záduše“ – to byl výtězek z polí a lesa Zádušníka, které patřily církvi.

Aby funkce hřbitova byla legální, musel být celý prostor oplocený, což bylo dost nákladné a trvalo to několik let. A hřbitov musel mít márnici. Její stavba byla v plánu na rok 1904. Ale, v tomto roce proběhlo několik přírodních katastrof, na příklad vše zničující krupobití a obec musela své úsilí a finance použít jinak. Tak byla stavba odložena na rok 1905.

Zakázka byla zadána zednickému mistrovi Františku Zimovi ze Smidar. Byla to mimořádná postava hlavně svou tloušťkou. Kolem pasu měřil více než tři metry. Vyprávělo se o něm, že snědl neuvěřitelné množství jídla a pití. Šel - li někam za zakázkou a dům měl dvoukřídle dveře, pak jimi neprošel. Mistr Zima se často stýkal s podobně vypadajícím Janem Melichárkem z čísla popisného 26, ale bydlícím ve výměnkářském domku u čísla popisného 22. Když ti dva pánové sedli spolu do kočáru, tak je ani kůň neuvezl.

Nicméně – pan Zima márnici postavil za 1.465 Kč. Každý hřbitov musel mít svou márnici, aby bylo možné do ní ukládat mrtvé lidi na dny od jejich úmrtí do dne pohřbu. Jak moc se to dodržovalo, to ani nevím, ale pamatuji se na

jinou událost, která byla zde asi zcela ojedinělá. V této márnici se konala pitva!

Bylo to v období 2. světové války. Tehdy byl přidělen obecnímu úřadu na různé administrativní práce pan Václav Špička. Byl to mladý, statný muž, který z nedostatku jiné možnosti bydlel u Hanušů. Pan Hanuš byl tehdy starostou. Pana Špičky se Hanušovi ujali a měli ho jako svého syna. Když se oženil, tak tam bydlela i jeho manželka. On sám se pohyboval na motorovém kole. Byla to technicky úplně nová věc a každý si to se zájmem prohlížel. Jednou jel do Starých Smrkovic a na rohu silnice vedoucí od Ohnišťan, stál elektrický betonový sloup, pan Špička do něj narazil a zabil se. Bylo to přímo neuvěřitelné neštěstí! Byl ženatý krátkou dobu a čekali na narození svého prvního dítěte. A právě pan Špička byl odvezen do márnice a tam byl pitván. Už nevím, kdo tu pitvu dělal, ale asi přijel nějaký úřední lékař z Bydžova.

Každé místo na světě má svou historii! Právě tak je to s tímto malým domkem u ohnišťanského hřbitova! L.Š.

Kořeny.....

Abychom se dostali do nějakých konkrétních představ o Ohnišťanech a Ohnišťácích ze 17. století, musíme si připomenout, že v roce 1653 se na základě „priznávacích listin“ prováděla „visitace“. Nebylo to nic jiného než daňové priznání. To nás však přivádí k příjmením lidí, kteří zde tehdy žili.

Takže, víme, že roku 1654 zde byl pouze jeden sedlák – Jakub Vaňků. Chalupníků zde bylo více! Byl to : Tobiáš Portman, Václav Borčický, Jan Mrkvička, Jindřich Svoboda, Jan Oborník, Jiřík Řehák, Jan Žižka (Žizka) a Jan Málek. Baráčník byl jeden – Jakub Němec. Bylo zde několik domů rozbořených a zpustlých: statek Olešnický, Ščovičkovský, Mušketýrská chalupa, Václavská chalupa, Krauzovské a Fantovské zahradnictví.

V roce 1717 byla provedena „okulární visitace“ – to znamená, že vše bylo „očiště“ shlednuto. Do toho roku přibýlo 10 nových popisných čísel, to byla čísla popisná 20 až 29. Majitelé byli následující: Mikuláš Sakra, Jiřík Šťastný, Václav Klouček, Jan Veverka, Václav Borčický, Pavel Ščoviček, Křištof Oborník, Matěj Vlnář, Martin Kořínek a Jan Šťastný.

Není možné se držet popisných čísel tehdejších a dnešních, protože nevíme, kdy a jak byla stanovena čísla popisná užívající se dnes. Pouze jsem z různých zápisů vydedukovala, že dnešní číslo popisné 17 – to je starý dům Kánských – byl grunt Jakuba Vaňka a v roce 1653 ho obýval Jan Kaska. A jak

k té rozsáhlé usedlosti, která zabírala celou dolní část obce, přišel? Byl kočím u tehdejšího správce Smrkovické tvrze. Ten se o tvrz příliš nestaral a tak byl majiteli tvrze povolán k soudu do Vídně. Vezl ho tam kočí Jan Kaska a správce tušil, že je s ním zle. Řekl Kaskovi, aby na něj čekal do druhého dne, pak ať se vrátí domů a vše po něm si nechá. Už se nevrátil, jeho trestem bylo objetí železné panny, což byl tehdy mučící nástroj, který zároveň usmrcoval. Kočí Kaska čekal nejen den, ale několik a pak odjel domů. A tak měl peníze a grunt číslo popisné 17 koupil i s dalším prostorem u nynějšího domu č.p.46.

Číslo popisné 23 – tam dnes bydlí paní Cejnarová - byl grunt Václava Borčického a obýval ho Mikuláš Rosůlek. Grunt Jakuba Němce obývaný Martinem Rohlíčkem už neexistuje a bylo to číslo popisné 69. Po něm tam stojí dnes Vysučkova stodola.

Další dům – dnes už neexistující – bylo číslo popisné 25 a stával v prostoru mezi Kopáčovými a Plchovými. Tam byl asi grunt Jindřicha Svobody obývaný Lukášem Rosůlkem.

Vidíte, jak málo se zde zachovalo příjmení z té doby! Přesto je to fascinující, co lidé zde žilo! Nedá se ani spočítat, co generací se za ty roky vystřídal! A mnozí z Vás jsou jejich potomky a ani o tom nevíte! Vzpomínejte – prosím – na vyprávění svých rodičů a prarodičů, nezaznělo-li v něm některé –dnes už zapomenuté – příjmení! L.Š.

Ti jsou taky naši – doplnění z minulého Zpravodaje.

Znovu se vracím k fotce ohnišťanských rekrutů. Chci poděkovat za snahu o jejich identifikaci a to hlavně paní Anince Müllerové, paní Mařence Jůzové a paní Božence Purmové, které se opravdu snažily o jejich poznání. Uveřejňuji tedy jejich doplněný seznam:

Stojící zleva - Sajfert, Novotný Jaroslav, Rosůlek Václav, Jór , - , - , - „Horák , Sedláček František
Sedící zleva - Novotný Rudolf, Jandera Jan, Hloucal, Šperk František, Jelínek

Ti jsou taky naši

Milí čtenáři, dnes Vám předkládám zcela malou skupinu branců z ro-

ku 1938. Zleva sedící – Bydžovský František, starosta Hanuš Josef, Jezbera Václav. Stojící zleva – prvním je Rosůlek Josef, druhého nepoznávám a zcela vpravo – Hepřík František.

Obecní úřad sděluje:

Dne 18.prosince 2013 se konalo 24.zasedání Obecního zastupitelstva.
Dne 12. února 2014 se konalo 25. zasedání Obecního zastupitelstva.
Uzávěrka dalšího Zpravodaje bude 15. června 2014.

Z dětského maškarního

Svatby Ach, svatby!

Dostala jsem několik dotazů, jakéže se to vlastně po několika letech slaví svatby? Tak to mohu odpovědět, mám to někde napsané!

Zelená - je den sňatku
Bavlněná – den prvního výročí
Dřevěná – páté výročí
Zinková - 6,5 roku
Měděná – 7 roků
Plechová - 8 let
Růžová - 10 let
Niklová - 12,5 roku
Skleněná - 15 let
Porcelánová - 20 let
Stříbrná - 25 let
Perlová - 30 let
Lněná - 35 let
Hliníková - 37,5 let
Rubínová - 40 let
Zlatá - 50 let
Diamantová - 60 let
Železná - 65 let
Blahodárná - 70 let
Korunová - 75 let

Jak se řekne o svatbě, už zase se mi vynořují různé komické příhody, které se při nich udály a snad vám ještě některé povím. Vzpomínám na jednu takovou povedenou! Vždycky to záleželo na složení oddávajícího teamu. Kdo zrovna oddával a jak to proběhlo. Jeden den to šlo tak nějak těžce – oddávající, se kterým to byla dřina! Vše bez úsměvu, bez jediného slůvka a to byl potom velmi dlouhý den! Nevím už kolikátá to svatba ten den byla. Pěkně jsem je usadila v obřadní síni a přivedla oddávajícího. Byl klid, pohoda – a oddávající začal svůj projev. Byla to nuda, my už ty projevy znali nazpaměť a tak jsme, celkem, „umrtveně“ sledovali, jak ten obřad pokračuje. My – to znamená pan varhaník a fotograf. Občas jsme po sobě koukli – vše plynulo, jak mělo. Pak se oddávající dostal v projevu k takové nudné pasáži a právě říkal věty – manželství bude probíhat v ekonomické stabilizaci socialistické rodiny – a v tom se to stalo!

Ozval se hlásek a byl to smích, který sílil a za chvíli ovládl úplně všechno! Ono se to přímo řehlo a postupně tomu podléhal úplně každý! Koukala jsem vyjeveně! Svatebčané řvali smíchy, někteří až slzeli, ženich s nevěstou se opřeli jeden o druhého a zběsile se smáli. Koukla jsem na pana varhaníka, ten měl obličej položený na klávesách varhan a nahlas se smál, fotograf seděl za varhanami na zemi a tam kryl svůj smích, já už byla smíchem zlomená v pase, jen oddávající mlel dál ten svůj nudný projev. A víte, co se vlastně stalo? Někdě ze svatebčanů – buď úmyslně nebo náhodou – spustil tehdejší tuzexovou úplně novou hračku – „pytlík smíchu“ ! To bylo tak perfektně udělané, že tomu nikdo neodolal! No, nějak se ten obřad dokončil a svatebčané se vytratili jako pára nad hrcem.

Oddávající, při svém odchodu mi řekl – že dnes byl velmi nespokojen – a já mu odpověděla – že jsem se málem smíchy potrhala! L.Š.

Několik záběrů z večera - MDŽ

8. března fotografovali Lenka a Tomáš Čápovi, Iva Syřišťová

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali, napsali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan